

anbringe sine øvrige Velgjerninger paa St. Croix, dersom man skulde vente indtil den Tid, hvor en virkelig Forbedring i disse Forhold havde fundet Sted paa Grund af et tiltagende Velvære. Dette Forhold er iøvrigt Noget, som i mine Tanker kun staar i ringe Forbindelse med denne Lov; men da det nu er blevet draget frem, vil jeg dog knytte den Bemærkning dertil, at det Giendommelige ved dette Forhold jo er det, at Samlivet synes at være bedre i de Familier, hvor Egttefælsbaandet savnes, end i de Familier, hvor det er tilstede, og da navnlig; saa vidt jeg har forstaaet, fra Mandens Side, idet nemlig, naar Hustruens eller Konen ikke er lænket til ham ved et saadant Baaend, saa er hans Opsjæl mod hende mere tilfredsstillende, end naar det Modsatte er Tilfældet. Det forekommer mig altsaa, at det ved vor Undersøgelse af det foreliggende Forslag er rigtigt at holde Hensynet til disse mere eller mindre ønskelige sociale og økonomiske Reformers i Samfundet derovre udenfor Betragtning. Naar det ærede Medlem med saa stor Styrke og gjentagne Gange gjorde gjældende, at der paa St. Croix savnedes Lighed for Loven, da maa jeg tilstaa, at det Argument, som det ærede Medlem ansøgte for denne Betragtning, ikke var overbevisende for mig og heller ikke syntes mig at have noget Slaaende ved sig. Det forekom mig nemlig, at samtlige de Exempler, som det ærede Medlem troede at kunne anføre paa en saadan Mangel paa Lighed for Loven, hensejtes til Dyringsperioden; men under en saadan Dyringstid er jo netop Loven ude af Virksomhed, og det ikke blot for den ene men ogsaa for den anden Part. Under et Dyringstid er jo Loven ude af Virksomhed, og der er det altsaa den Stærkeres Ret, der gjøres gjældende. De Tilfælde, som det ærede Medlem nævnte, ere mig ubekjendte; men jeg tvivler ikke om, at der under denne Bestræbelse for at gjøre den Stærkeres Ret gjældende — der ene for at værgø sig, den anden for at angribe — er flet Mangt og Meget, som man maatte ønske ikke var flet, og som aldrig burde gjentages. Men af saadanne Exempler — selv om det kunde konstateres — at drage den Slutning, at der paa St. Croix savnes Lighed for Loven, det forekommer mig rigtignok ikke at være holdbart.

Stürup: Hvad der har foranlediget mig til at bede om Ordet, er nogle Bemærkninger fra det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (H. Nielsen). Jeg kunde ønske, at ikke alene det ærede Medlem, men mange Andre havde boet vore mellem den Befolkning, hvorom der i dette Dieblit er Tale, eller, som man siger, imellem Negrene. Det er en egen Ting. Naar man har boet blandt Negrene og kommer hjem, saa hedder det sig altid, at man intet Hjerte har, man er en Tyran, en Despot, fordi man ikke vil anerkende for disse Negre Rettigheder, som man

saa gjerne her hjemme vil, de skulde have. Jeg tror virkelig ikke, at jeg er flettere, end Folk i Almindelighed ere, og hvad jeg siger her, og hvad jeg vil sige, vil blive gjentaget af enhver Mand, som har boet derovre mellem den Befolkning. Det ligger ikke i Negerracen at kunne finde sig i nogenformelst anden Tilværelse end den at staa under Kommando. De ere af Naturen saa raa og udannede, der er noget saa Bildt i dem, at de aldeles ikke forstaa at regjere sig selv. Der er ikke eet Bevis, men tusinde, som kunne fremføres for Sandheden af dette. Hvor Negrene have havt Frihed til selv at vælge, hvem der i de lokale Forhold skal bestyre deres Sager, er det ogsaa en Kjendsgjerning, at de altid have valgt en Hvid. Det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds talte, som om der ikke var Frihed paa St. Croix eller St. Thomas. Jeg skal i den Anledning ikke gaa langt tilbage, jeg vil blot sige et Par Ord, som ere bedre end alle mulige Bøger og Skrifter, og det er dette, at naar to Negre paa St. Croix eller St. Thomas have noget Udestaaende med hinanden, saa hedder det altid: Ja, vent Du blot, til jeg træffer Dig paa en af de andre Der, saa skal jeg nok give Dig det, som jeg gjerne vilde give Dig, men som jeg ikke tør give Dig her! Og hvorfor tør han ikke? Fordi der er Lov og Ret paa St. Croix og St. Thomas. Naar det samme ærede Medlem har sagt, at Negerbefolkningen paa de andre Der er mere dannet og faar en bedre Skolegang, saa er dette ikke saa ganske korrekt. Det skulde da være, at man kunde sige det om Barbados, thi den danner en Undtagelse. Men tage vi Negerbefolkningen paa de store og de smaa Antiller i det Hele, vil man finde, at Negrene paa St. Croix og St. Thomas staa fuldkommen saa høit som de Andre. Der er virkelig ikke mange Negre paa St. Croix, som ikke kunne læse og skrive, og der er forfærdelig mange paa de andre Der, som hverken kunne læse eller skrive. Det ærede Medlem har sagt, at man ikke tillader dem at gaa bort fra Den, men det er ikke Tilfældet. Negrene have fuldkommen Frihed til at forlade Den, naar de ville; de skulle kun beviise, at de ikke have indgaaet nogen Forpligtelse eller Afkord paa Den, og at de have Noget at leve af. Der reiser hver evige Dag Negre fra Den. De rejse fra St. Croix til Venezuela og til andre Steder. Men naar de have været der i nogen Tid, komme de gjerne og sige: Herregud, Konful! giv mig Penge til at komme tilbage til St. Croix for, thi der havde jeg det meget bedre. Dette er et Faktum. For os, som komme hjem derovre fra, er det meget besynderligt at erfare, at Folk tro, at „Uncle Toms cabin“ er Virkelighed. Den har i Sandhed kun meget lidt med Virkeligheden at gjøre. Hverken i Nordamerika eller Sydamerika svarer denne Skildring til de virkelige Forhold. Det er en Romanhistorie, som et forstruet Fruentimmer har skrevet for at bilde